

Получена: 01.07.2023 г.

Приета: 15.07.2023 г.

ПУБЛИКАЦИОННАТА ДЕЙНОСТ НА УАСГ В РЕФЕРИРАНИ И ИНДЕКСИРАНИ ИЗДАНИЯ ПРЕЗ НОВОТО ХИЛЯДОЛЕТИЕ

Т. Венелинов¹, З. Димитрова²

Ключови думи: УАСГ, Scopus, Web of Science, impact factor, SJR, h-index, изследователски университет

РЕЗЮМЕ

Разгледана е публикационната дейност на Университета по архитектура, строителство и геодезия (УАСГ) в реферирани и индексирани (Scopus и Web of Science) издания през новото хилядолетие. Специално внимание е отделено на публикациите през изминалите 4 периода от по 5 години, след 60-ия юбилей на висшето училище. Направено е сравнение между публикациите в реферираните и индексираните издания и тези в Годишника на УАСГ. Представена е своеобразна класация на преподавателите от УАСГ по отношение на техния h-индекс. Представена е методиката на изчисление на продукцията на УАСГ по отношение на оценката за статут на изследователски университет.

1. Въведение

През 2022 г. Университетът по архитектура, строителство и геодезия (УАСГ) отпразнува своя 80-годишен юбилей. По традиция еманацията на честванията на тези юбилей са провежданите международни юбилейни научни конференции [1]. Настоящата статия за публикационната дейност на УАСГ е пета по своя ред [2 – 5] и съвпада с 5-годишния цикъл между последните две конференции. В такъв период обикновено се наблюдава увеличаване на броя на публикациите в Годишника на УАСГ в първата година,

---

¹ Тони Венелинов, доц. д-р, гл. редактор на Годишника на УАСГ, бул. „Хр. Смирненски“ № 1, 1046 София, e-mail: tvenelinov_fhe@uacg.bg

² Зорница Димитрова, библиограф-информатор, Библиотечно-информационен, научен и образователен център, УАСГ, бул. „Хр. Смирненски“ № 1, 1046 София, e-mail: zdimitrova_lib@uacg.bg

заради публикуването на статиите по изнесените на конференцията доклади и постепенното им намаляване с достигане на минимум в годината, в която конференцията се провежда. Публикациите в реферирани и индексирани от Scopus и Web of Science издания следват друга динамика, която е свързана с промените в Закона за развитие на академичния състав (ЗРАСРБ) и личностното кариерно развитие на авторите.

Данните за публикациите на автори, свързани с Университета по архитектура, строителство и геодезия (УАСГ), са получени от Scopus [6] и Web of Science [7]. Те са актуални към последното посещение на двете бази данни – 01.06.2023 г. Използвани са данни за периода 1985 – 2022 г. В базата данни на Scopus (собственост на Elsevier) се реферират и индексират 44 034 списания и сборници от конференции, докато в базата данни на Web of Science (собственост на Clarivate) се реферират и индексират 21 494 списания. Трябва да се подчертае, че двете бази данни се припокриват в голяма степен по отношение на списанията, но имат и уникални заглавия за всяка една от тях. По тази причина броят на публикациите на автори, свързани с УАСГ, които се намират в двете бази, е различен, а общият им брой не е математически равен на техния сбор.

Двете бази данни причисляват собствена метрика на списанията, които реферират и индексират. Scopus използва т. нар. SJR (SCImago Journal Rank). Този индикатор е мярка за престижа на научните списания, която отчита както броя на цитиранията, получени от списанието, така и престижа на списанията, от които идват цитатите. Изчислява се като броят претеглени цитати, получени през избраната година (напр. 2022) на статиите, публикувани в това списание през предходните три години (2019 + 2020 + 2021), се раздели на общия брой статии, публикувани в списанието през предходните три години (2019 + 2020 + 2021). Web of Science използва Импакт фактор (Journal Impact Factor, JIF). Той се изчислява като броят на цитатите през годината (напр. 2022) на статиите, публикувани през предходните две години (2020 + 2021), се раздели на общия брой статии, публикувани в списанието през предходните две години (2020 + 2021).

За разлика от JIF и SJR, индексът на Хърш (h-индекс) пък е опростена метрика, насочена към авторите. Той се дефинира като броя статии на съответния автор, които са цитирани поне по същия брой пъти – напр. 5 статии с поне по 5 цитата на всяка.

2. Scopus-реферирани публикации

От първата публикация в реферирани и индексирани от Scopus списания и сборници от конференции през 1985 г. до края на 2022 г. в базата данни се откриват общо 1046 публикации на автори, свързани с УАСГ. Те включват настоящи и бивши преподаватели, докторанти и дипломанти, както и хонорувани преподаватели, които са посочили УАСГ като месторабота (фиг. 1). За периода 1985 – 1999 г., броят на публикуваните статии е общо 54, докато от 2000 г. до края на 2022 г., техният брой е 992. Забелязва се почти двойно повишаване на броя на публикуваните статии през 2013 – 2017 г. и с около 50 % за периода 2018 – 2022 г. спрямо предходните 5 години (табл. 1).

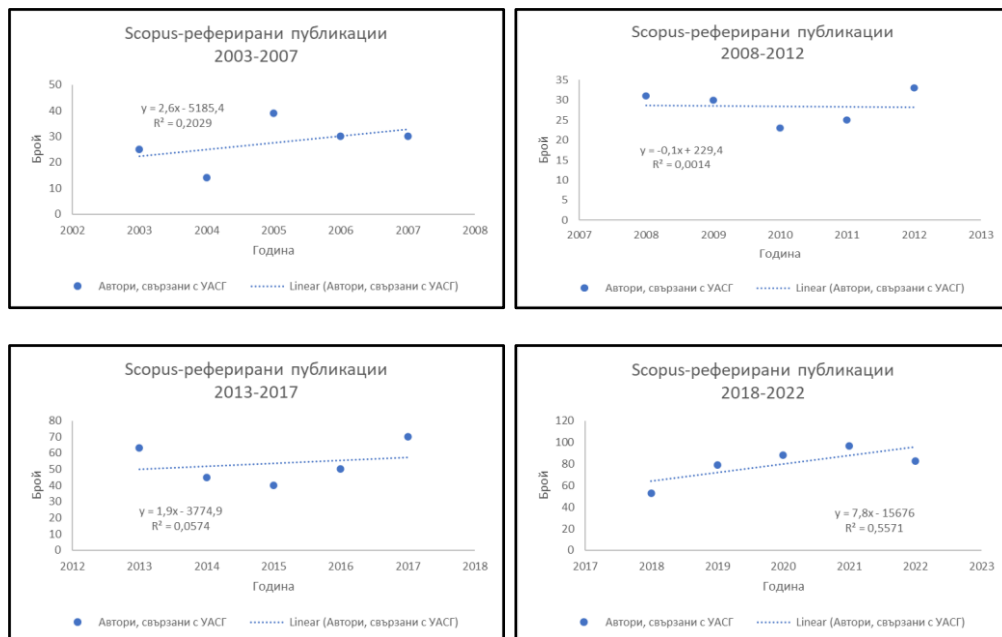
Таблица 1. Разпределение на публикациите на автори, свързани с УАСГ, в Scopus-реферирани издания в периоди от по 5 години в новото хилядолетие

Период	Публикувани статии в реферирани и индексирани от Scopus издания
2003 – 2007 г.	138
2008 – 2012 г.	142
2013 – 2017 г.	269
2018 – 2022 г.	402

Фиг. 1. Разпределение на публикациите на автори, свързани с УАСГ, в Scopus-реферирани издания 2000 – 2022 г.

УАСГ е създаден през 1942 г. [8]. През 2002 г. беше отпразнуван 60-годишният му юбилей. Затова са разгледани публикациите в реферирани и индексирани от Scopus списания и сборници от конференции за периоди от по 5 години, които съвпадат с провеждането на юбилейните научни конференции в техния край. Данните са представени на фиг. 2.

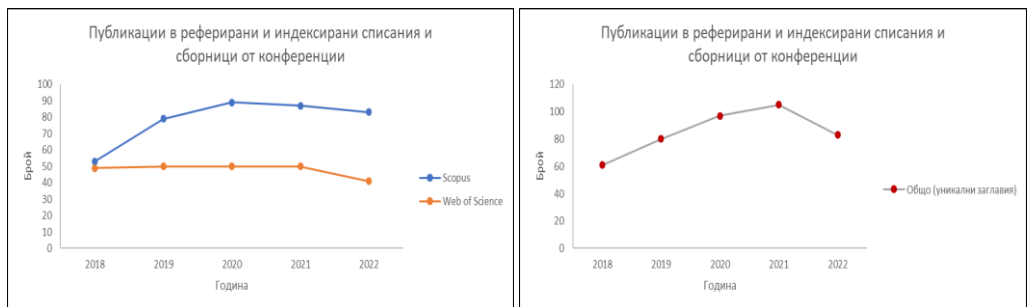

Фиг. 2. Разпределение на публикациите на автори, свързани с УАСГ, в Scopus-реферирани издания 2003 – 2022 г. в периоди от по 5 години

Анализът показва, че описаният ефект на нарастване на публикуването в реферирани и индексирани от Scopus списания и сборници от конференции е факт, но той тръгва от много ниска база – едва няколко статии (2 през 1985 г., 3 през 1989 г. и 2 през 1991 г.) и е с нисък темп на растеж. От фиг. 2 са видни два минимума в данните – през 2010 г. и през 2015 г. Те съвпадат с промените в закона за развитие на академичния състав – закриването на Висшата атестационна комисия и специализираните научни съвети и всички произтичащи от това негативни последици. Но едва ли само те са причина за такива тенденции. Други фактори също допринасят за това – специфичните научно-приложни изследвания в повечето случаи са свързани със планиране, изпълнение на опитни постановки, събиране и обработка данни, които не са ритмичен процес.

3. Web of Science-реферирани публикации

Аналогично е изследвано разпределението на публикациите, които се откриват в Web of Science за периода 2018 – 2022 г. Техният брой е относително постоянен, докато тези, които се откриват в Scopus, са повече. Данните са представени на фиг. 3. Съставен е списък със статиите, реферирани и индексирани в двете бази данни, като от тях са премахнати тези, които се дублират, за да се получи общият брой уникални заглавия за всяка една година.

Фиг. 3. Разпределение на публикациите на автори, свързани с УАСГ, в реферирани и индексирани (Scopus и Web of Science) издания, 2018 – 2022 г.

Броят на публикациите в реферирани и индексирани от Web of Science остава постоянен, за разлика от увеличаващите се на брой публикации в реферирани и индексирани от Scopus (заедно с общия брой). Причината за това вероятно е, че авторите от УАСГ публикуват една съществена част (над 30 % [5]) от статиите си в сборници от конференции, откъдето идва разликата.

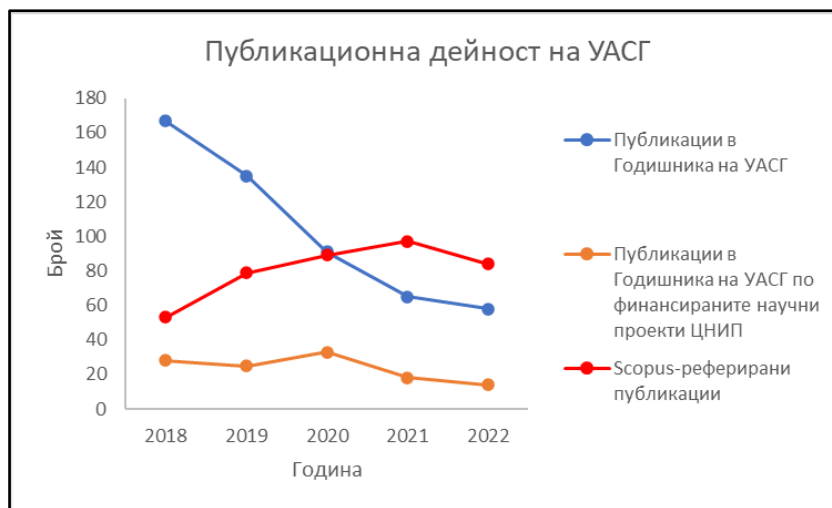
4. Годишник на УАСГ

През 2022 г. бяха публикувани регулярните 4 броя на том 55 на Годишника на УАСГ, с общ брой 58 публикации, в това число и 14 статии (отпечатани в брой три) по финансираните научни проекти от Центъра за научни изследвания и проектиране (ЦНИП) [9]. Публикационната дейност за периода 2018 – 2022 г. на преподавателите от УАСГ в Годишника е представена на фиг. 4 и показва устойчива тенденция към намаляване. Тези

резултати вероятно се обясняват с повишения брой публикации в реферирани и индексирани (Scopus и Web of Science) издания.

През 2023 г. в Годишника на УАСГ ще бъдат публикувани статиите по представените доклади на Международната юбилейна научна конференция „80 години УАСГ“, проведена между 9 и 11 ноември 2022 г. Очакваният брой е над 130, което е в унисон с публикуваните 165 статии през 2018 г. в Годишника.

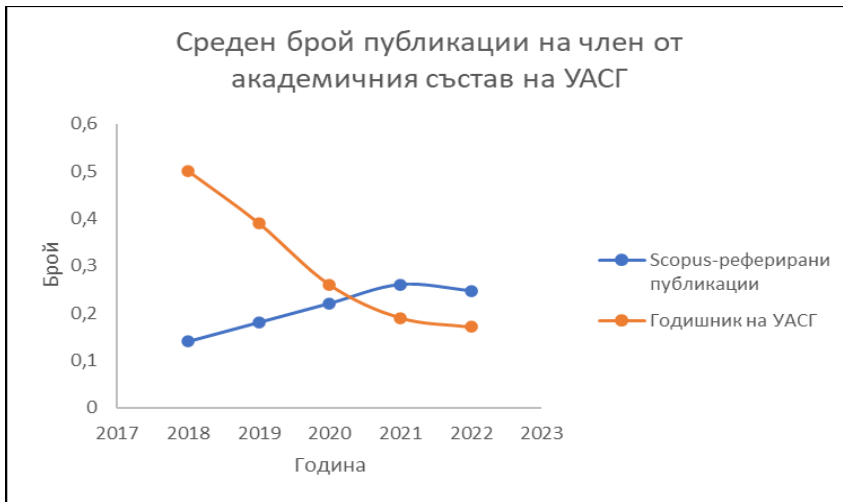
Броят на статиите по финансираните проекти е почти постоянен, с лека тенденция за намаляване. Тези резултати вероятно се обясняват с промените в договорите с ЦНИП, които от 2020 г. позволяват публикуване на резултатите от финансираните изследвания не задължително само в Годишника на УАСГ, но и в реферирани и индексирани (Scopus и Web of Science) издания (фиг. 4). Резултатите ясно показват промяна в предпочитанията за място на публикуване на авторите.

Фиг. 4. Публикации на автори, свързани с УАСГ, в Годишника на УАСГ и в Scopus-реферирани издания 2001 – 2022 г.

Промените в Закона за развитие на академичния състав (ЗРАСРБ) [10] и правилника за неговото приложение [11, 12] ясно показват тенденция към увеличение на публикациите в реферирани и индексирани издания (Scopus и Web of Science), и увеличение на средния брой на публикациите на член от академичния състав. Данните са представени на фиг. 5. Към 31.12.2022 г. броят на преподавателите в УАСГ (извън центровете и департаментите) е бил 340 души.

Средният брой на публикуваните статии в Годишника на член на академичния състав на УАСГ (фиг. 5) намалява постоянно. В същото време, средният брой на публикации в Scopus-индексирани списания показва постоянно увеличение в петгодишния период. Отчетливо е намаляването на броя на публикациите в Годишника на УАСГ за сметка на тези в индексирани в Scopus списания и сборници от конференции. От представените данни може да се направи заключението, че тенденциите в публикуването се променят след приемането на ЗРАСРБ през 2018 г. и правилника за неговото приложение същата година (и промените през 2019 г.), и след все по-голямата тежест, която се дава на ежегодно попълваната отчетна форма на Министерството на образованието и науката (МОН) за постигнати научни резултати от висшите училища.

Фиг. 5. Среден брой публикации на член на академичния състав на УАСГ 2018 – 2022 г.

5. Цитирания в Scopus-индексирани списания и сборници от конференции

Публикуваните 1046 статии от 261 автори, свързани с УАСГ, от 1985 г. до 2022 г., са получили общо 7261 цитирания в реферирани и индексирани в Scopus издания. Разпределението на получените цитати в последните 5 години е представено на фигура 6. Прави впечатление, че броят на цитатите (4398) само за последните 5 г. (2018 – 2022 г.) е с над 50 % по-голям отколкото получените в периода 1985 – 2017 г. цитати – 2863. Видна е отчетливата тенденция към ежегодно увеличаване на цитатите.

Фиг. 6. Цитирания на публикациите на автори, свързани с УАСГ, в Scopus-реферирани списания и сборници от конференции 2018 – 2022 г.

6. Индекс на Хърш (h-индекс)

За разлика от метриката на списанията (SJR на Scopus и JIF на Web of Science), h-индексът е метрика, която се прилага по отношение на авторите. Той е въведен от Hirsch (Хърш) и представлява най-големия брой публикации, които са цитирани поне по толкова пъти [13]. Напр., h-индекс 9 означава, че 9 статии на въпросния автор имат по поне 9 цитата (или в Scopus, или в Web of Science), без значение какъв е общият брой цитати на всички публикации на автора.

В УАСГ преподават изтъкнати в своята област учени. Първите 10 на постоянен трудов договор са подредени по индекса на Хърш и по броя на публикациите, които се откриват в Scopus. Данните са представени в табл. 2.

Таблица 2. Индекс на Хърш (h-индекс) на първите 10 преподаватели на постоянен трудов договор в УАСГ, подредени по общ брой публикации

Преподаватели на постоянен трудов договор в УАСГ	Общ брой публикации в Scopus-реферирани списания и сборници от конференции	Общ брой цитати*	h-индекс
проф. д-р инж. Виктор Ризов	153	811	14
проф. д-р Ангел Апостолов	91	500	11
проф. д-р инж. Ганчо Тачев	50	372	11
проф. д-р инж. Ирина Рибарова	42	447	11
доц. д-р Тони Венелинов	23	209	9
доц. д-р инж. Соня Първанова	22	269	9
доц. д-р Георги Иванов	28	228	7
проф. д-р инж. Теменужка Бандрова	22	135	6
доц. д-р инж. Галина Димова-Бойкинова	15	107	6
проф. д-р инж. Михаела Кутева-Генчева	14	130	6

*включително автоцитатите, към 01.06.2023 г.

Общият брой публикации на тези учени представлява 43 % от всички публикации на УАСГ в Scopus-реферирани списания и сборници от конференции (47 % за последните 5 години), а общият брой цитати на техните публикации – 44 %.

Въпреки чудесните лични постижения, не може и не бива да се пренебрегне факта, че в Scopus се откриват едва 261 автори, свързани с УАСГ. Трябва да се има предвид, че част от тях вече не работят в УАСГ (напр. проф. д-р инж. Михаил Константинов, 153 публикации, 527 цитата, h-индекс 13) или никога не са работили на щат в Университета (напр. проф. д-р арх. Лино Бианко, 36 публикации, 112 цитата, h-индекс 6), което означава, че около половината от академичния състав на УАСГ не е публикувал в реферирани и индексирани списания или сборници от конференции. Притеснителен е и фактът, че почти половината (47 %) от публикациите в последните 5 години (2018 – 2022 г.) се разпределят между авторите, посочени в табл. 2, а около 2/3 от академичния състав няма подобни публикации в този период. Това обяснява бавния растеж на броя на публикациите, тъй като постоянен ръст от тези учени също не може да се очаква (табл. 3). Напр., публикациите в последните 5 г., като процент от общия брой, показват и различна динамика при всеки един.

Като цяло, данните в таблици 2 и 3 не са повод за оптимизъм и показват ниска за едно висше училище публикационна дейност, потенциално и занапред.

Таблица 3. Разпределение на публикациите през последните 5 години на първите 10 преподаватели на постоянен трудов договор в УАСГ, подредени по h-индекс

Преподаватели на постоянен трудов договор в УАСГ	Година					Общо	
	2018	2019	2020	2021	2022	2018 – 2022	% от общ брой
проф. д-р инж. Виктор Ризов	20	13	27	16	17	93	61
проф. д-р Ангел Апостолов	6	6	3	17	10	42	46
проф. д-р инж. Ганчо Тачев		6	1	1	2	10	20
проф. д-р инж. Ирина Рибарова			2	1	2	5	12
доц. д-р Тони Венелинов	1	2	2	3	3	11	48
доц. д-р инж. Соня Първанова			1	2	1	4	18
доц. д-р Георги Иванов		4	1	5	1	11	39
проф. д-р инж. Теменужка Бандрова		1	3	1	2	7	32
доц. д-р инж. Галина Димова-Бойкинова				2	2	4	27
проф. д-р инж. Михаела Кутева-Генчева				1	2	3	21

7. УАСГ и изследователските университети

Статутът на изследователско висше училище е определен в Закона за висшето образование през 2021 г. Такъв статут се присъжда на всяко висше училище, което изпълнява определени критерии и дава значим принос за развитието на важни обществени области чрез върхови научни изследвания и високи резултати от научноизследователската си дейност.

През 2021 г. седем висши училища получават статут на изследователски университети – Софийският университет „Св. Климент Охридски“, Медицинските университети в София, Варна и Пловдив, Техническият университет в София, Химикотехнологичният и металургичен университет (ХТМУ) и Пловдивският университет „Паисий Хилендарски“. През 2022 г. още три висши училища получават статут на изследователски университети за следващите четири години – Медицинският университет в Плевен, Тракийският университет в Стара Загора и Русенският университет „Ангел Кънчев“.

Дали едно висше училище ще получи статут на изследователски университет не е само въпрос на престиж, а и на допълнително финансиране. Според националния план за възстановяване и устойчивост (компонент „Иновативна България“), по „Програма за ускоряване на икономическото възстановяване и трансформация чрез наука и иновации“, през 2022 г. е стартирана процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за „Създаване на мрежа от изследователски висши училища в България“. Прогнозният общ бюджет на процедурата е 236 милиона лв. и е с начална дата 1 януари 2023 г. Участниците получават допълнителни финансови средства за период от 4 години. Разпределението на прогнозния бюджет е представено в табл. 4.

Ако погледнем индикативния допълнителен бюджет за периода 2023 – 2026 г. на изследователските университети, които имат малко повече от минималния брой точки (виж по-долу), т.е. тези от група 4, ще видим, че той е от същия порядък както годишната субсидия на УАСГ.

Таблица 4. Допълнителна безвъзмездна финансова помощ, извън субсидията, за изследователските висши училища

Група	ВУ	Бюджет (лв.)
1	Софийски университет „Св. Климент Охридски“	44 000 000
	Медицински университет – гр. София	44 000 000
2	Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – гр. Варна	28 000 000
	Медицински университет – гр. Пловдив	28 000 000
	Технически университет – гр. София	28 000 000
3	Химикотехнологичен и металургичен университет – гр. София	20 000 000
	Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“	20 000 000
4	Тракийски университет – гр. Стара Загора	12 000 000
	Медицински университет – гр. Плевен	12 000 000

За да получи статут на изследователски университет, всяко висше училище се оценява по 3 основни показателя – научни резултати; научен капацитет и възпроизводство на академичния състав; обществено и икономическо въздействие. Висше училище, което е оценено с не по-малко от 1000 точки, се включва в списъка за изследователски висши училища за срок от 4 години. Списъкът се одобрява от Министерския съвет и се актуализира ежегодно до 1 ноември. Изчисленията, по които се прави оценката, са представени с уравнения 1 – 13.

Показател едно (Π_1) се определя от научните резултати и представлява сума от четири подпоказателя ($\Pi_1 = \Pi_{1,1} + \Pi_{1,2} + \Pi_{1,3} + \Pi_{1,4}$):

$$\Pi_{1,1} = a_1N_{Q1} + a_2N_{Q2} + a_3N_{Q3} + (N - N_{Q1} - N_{Q2} - N_{Q3}), \quad (1)$$

където N е брой научни публикации в издания, реферирани в международни бази данни Scopus и/или Web of Science; Q – квантил на списанието; $a_1 = 6$; $a_2 = 4$; $a_3 = 2$.

$$\Pi_{1,2} = b_1N_M + b_2N_{BC}, \quad (2)$$

където N_M е брой научни монографии, N_{BC} – брой глави от книги, видими в базите данни Scopus и/или Web of Science; $b_1 = 30$; $b_2 = 3$.

$$\Pi_{1,3} = A \times kN_C, \quad (3)$$

където N_C е брой независими цитирания в Scopus и/или Web of Science, получени през оценявания период на публикации на изследователите от състава на организацията към 31 декември на годината, предхождаща оценката; k – коефициент, отразяващ спецификата на цитируемост по различните области, в които ВУ извършва научни изследвания и публикува; $A = 0,2$.

$$\Pi_{1,4} = p_1N_{P1} + p_2N_{P2}, \quad (4)$$

където N_{P1} са европейските заявки за патенти; N_{P2} – национални заявки за патенти; $p_1 = 30$; $p_2 = 6$.

Показател две (Π_2) се определя от научния капацитет и възпроизводството на академичния състав и представлява сума от два подпоказателя ($\Pi_2 = \Pi_{2.1} + \Pi_{2.2}$):

$$\Pi_{2.1} = d_1 N_{PhD}, \quad (5)$$

където N_{PhD} е брой защитили докторанти в рамките на отчетния период; $d_1 = 10$.

$$\Pi_{2.2} = d_2 N_{DSc}, \quad (6)$$

където N_{DSc} е брой учени, придобили научна степен „доктор на науките“ през отчетния период; $d_2 = 40$.

Показател три (Π_3) се определя от общественото и икономическото въздействие на ВУ и представлява сума от четири подпоказателя ($\Pi_3 = \Pi_{3.1} + \Pi_{3.2} + \Pi_{3.3} + \Pi_{3.4}$):

$$\Pi_{3.1} = s_1 C_{FP}, \quad (7)$$

където C_{FP} са изразходваните парични средства в десет хиляди лева, получени от европейски рамкови програми за научни изследвания и иновации или други международни програми; $s_1 = 3$.

$$\Pi_{3.2} = s_2 C_{NP}, \quad (8)$$

където C_{NP} са изразходваните парични средства в десет хиляди лева, получени от външно за организацията финансиране по национални проекти и програми; $s_2 = 1$.

$$\Pi_{3.3} = s_3 C_C, \quad (9)$$

където C_C са привлечените парични средства в десет хиляди лева от договори за научни изследвания с български или чуждестранни фирми предприятия и/или от комерсиализация (продажба на интелектуална собственост или лицензионни договори) за реализиране на интелектуални продукти; $s_3 = 3$.

$$\Pi_{3.4} = s_4 N_{SPIN}, \quad (10)$$

където N_{SPIN} са брой създадени стартиращи предприятия и извършващи дейност минимум 2 години през отчетния период; $s_4 = 30$.

Получените по уравнения 1 – 10 числа се заместват в Общата оценка (уравнения 11 – 13):

$$\Pi = 0,5\Pi_E + 0,5(100\Pi_I), \quad (11)$$

$$\Pi_E = 0,7\Pi_1 + 0,15\Pi_2 + 0,15\Pi_3, \quad (12)$$

$$\Pi_I = \Pi_E/N_n, \quad (13)$$

където Π е общата оценка; Π_E – екстензивна оценка; Π_I – интензивна оценка; N_n – брой на изследователския състав във ВУ към 31 декември на годината, предхождаща извършването на оценката.

Изчисленията за УАСГ за 2021 г. и 2022 г. са представени в таблица 5. Сравнително постоянният брой публикации в Scopus-реферирани списания и сборници от конференции, както и почти еднаквият брой цитати на публикациите, предопределят близки стойности на показателя Π_1 , определящ научните резултати на Университета. Тъй като този показател има 70 % тежест в общата оценка на Висшите училища (уравнение 12), разликата в общата оценка за 2021 г. и 2022 г. на УАСГ е минимална.

Прави впечатление и постоянният брой на придобиващите образователната и научна степен „доктор“, които основно формират показателя Π_2 .

Общественото и икономическото въздействие на Университета се определя от показател Пз. Макар УАСГ миналата година да е участвал в повече проекти (общо 11 през 2021 и 16 през 2022 г., финансирани по европейски рамкови програми и/или външни национални проекти и програми), през 2021 г. привлечените средства по европейски рамкови програми са съизмерими в сравнение с 2022 г. Разликата в получените стойности се дължи на проекта за ремонт на Ректората на УАСГ.

Таблица 5. Изчисление на общата оценка за изследователско висше училище на УАСГ за 2021 г. и 2022 г.

Показател	2021 година	2022 година
П1.1 по уравнение 1	249	199
П1.2 по уравнение 2	0	36
П1.3 по уравнение 3*	387,5	366,6
П1.4 по уравнение 4	0	6
<u>П1</u>	<u>636,5</u>	<u>607,6</u>
П2.1 по уравнение 5	150	130
П2.2 по уравнение 6	0	40
<u>П2</u>	<u>150</u>	<u>170</u>
П3.1 по уравнение 7	373,9	472
П3.2 по уравнение 8	289,1	70
П3.3 по уравнение 9	419,8	429,8
П3.4 по уравнение 10	0	0
<u>П3</u>	<u>1087,4</u>	<u>971,7</u>
Академичен състав	343	340
Обща оценка (П) по уравнение 11	407,6	386

* към 01.07.2023 г.

8. Заключение

Популяризирането на научните изследвания се прави в специализираните научни списания и сборници от тематични конференции – първичните литературни източници. Признанието им идва след реферирание и индексирание във вторичните литературни източници – базите данни на Scopus или Web of Science. Влиянието на статиите (идеите или получените резултати) се отразява в получените цитати. Цитирането е доброволен процес от страна на цитирания, а цитираният не влияе върху процеса, освен чрез качеството на работата си. Годишникът на УАСГ не се реферира и индексира в Scopus или Web of Science, затова забелязаните цитати на статии, публикувани в него, е доста по-

малък, в сравнение с реферирани публикации от Scopus. Промените в ЗРАСРБ и начинът за точкуване при достигането на минималните национални критерии налагат определена промяна в публикационната активност на авторите и ясно показват тенденция на увеличение на публикациите в реферирани и индексирани издания. Те следват собствена динамика, различна от тази на публикациите в Годишника на УАСГ, и са продиктувани по-скоро от личностното кариерно развитие на авторите. Насърчаването на преподавателите да достигнат минималните национални критерии за вписване в НАЦИД и финансовото стимулиране за публикуване в реферирани и индексирани издания са положителни стъпки в повишаването на научната продукция на УАСГ по отношение на оценката за статут на изследователски университет.

ЛИТЕРАТУРА

1. *Venelinov, T.* Editor's column. // Annual of the UACEG, 2023, 56(1): 7-10.
2. *Venelinov, T., Valova, V., Mileva, V.* Publication Activities of the UACEG 2003 – 2018. // Annual of the UACEG, 2019, 52(2): 381-387.
3. *Venelinov, T., Valova, V., Mileva, V.* Publication Activities of the UACEG in 2019. // Annual of the UACEG, 2020, 53(2): 291-296.
4. *Venelinov, T., Valova, V., Mileva, V.* Publication Activities of the UACEG in 2020. // Annual of the UACEG, 2021, 54(2): 205-209.
5. *Venelinov, T., Valova, V., Mileva, V.* Publication Activities of the UACEG in 2021. // Annual of the UACEG, 2022, 55(2): 239-244.
6. <https://www.scopus.com>, посетен на 01.06.2023.
7. <https://www.webofscience.com/wos/woscc/basic-search>, посетен на 01.06.2023.
8. *Vasilev, S.* (Eds.), 80 Years UACEG, UACEG, 2022, ISBN 978-954-724-158-9.
9. <https://uacg.bg/?p=719&l=1>, посетен на 01.06.2023.
10. Zakon za razvitiето na akademichnia sastav v Republika Bulgaria. DV, br. 30 ot 3 april 2018 g.
11. Pravilnik za prilagane na zakona za razvitiето na akademichnia sastav v Republika Bulgaria. PMS № 202 ot 10.09.2010, DV, br. 56 ot 6 yuli 2018 g.
12. Izmenenie i dopalnenie na Pravilnika za prilagane na Zakona za razvitiето na akademichnia sastav v Republika Bulgaria. PMS № 26 ot 13.02.2019 g., DV, br. 15 ot 19 fevruari 2019 g.
13. *Hirsch, J. E.* An index to quantify an individual's scientific research output. // Proceedings of the National Academy of Sciences, 2005, 102 (46): 16569 – 16572.

PUBLICATION ACTIVITIES OF THE UACEG IN REFERENCED AND INDEXED EDITIONS IN THE NEW MILLENNIUM

T. Venelinov¹, Z. Dimitrova²

Keywords: UACEG, Scopus, Web of Science, impact factor, SJR, h-index

ABSTRACT

The publication activity of the University of Architecture, Civil Engineering and Geodesy (UASG) in refereed and indexed (Scopus and Web of Science) editions during the new millennium was examined. Special attention is paid to those published in the past 4 periods of 5 years each after the 60th anniversary of the university. A comparison was made between the publications in the referenced and indexed editions and those in the Annual of the UASG. A ranking of the authors from the UASG is presented, in terms of their h-index. The methodology of calculating the output of the UASG in relation to the assessment for the status of a research university is presented.

---

¹ Tony Venelinov, PhD, Assoc. Prof., Editor-in-chief, Annual of the UACEG, 1 H. Smirnenski Blvd., 1046 Sofia, e-mail: tvenelinov_fhe@uacg.bg

² Zornitsa Dimitrova, Librarian and information specialist, Library – Information, Scientific and Educational Center, UACEG, 1 H. Smirnenski Blvd., 1046 Sofia, e-mail: zdimitrova_lib@uacg.bg